

Ar36e-1919/206-02

1919

ΠΙΛΑ

άμεσως υφός, μου είπε :

— Να σάς πω καθαρά ; Είπε ζήτημα συμπερόντων στη μέση. 'Ακ μη δὲν ἐπίσθημεν ἐτι σεις θὰ ἦσθε εἰ ὀριστικοὶ κύριοι ἐδῶ. 'Όταν δὲν θὰ ὑπάρχη πλέον καμμία ἀμφιβολία, θ' ἀρχίσῃ ἡ ἔργασία τῶν σχέσεων. 'Αλλὰ φαντασθῆτε νὰ ἐκτεθοῦμε τώρα μαζί σας καὶ ἔπειτα νὰ ἔλθουν ἄλλοι, οἱ ὅποιοι νὰ μᾶς τὰ βγάλουν ξυνά...

'Ο ὑπελογιστικώτατος 'Ισραηλίτης, συμπεκνώνων τὸ πνεῦμα τῆς φυλῆς του, ἀπεκάλυπτεν ἐκείνην τὴν στιγμήν ὅχι μόνον τὰς ἰδικὰς του βεβαίαι σκέψεις, ἀλλὰ ἔλων τῶν ἑμεθῆστων του.

— Καὶ ἐταν πεισθῆτε περὶ τοῦ πράγματος, διὰ τὸ ἴποι ν δὲν ὑπάρχει ἄλλως τε καμμία ἀμφιβολία ;

— 'Όταν δὲν θὰ ὑπάρχη καμμία ἀμφιβολία, εἶπε, θὰ συμμορφωθῶμε μὲ τὸ περιβάλλον. Σεις ἔχετε τὴν δύναμιν νὰ ἀφομοιώνετε. Καὶ ἐν ἡμέραις νὰ ἀντισταθοῦμε, ὁ κόπος θὰ ἦτο μάταιος. Θὰ μᾶς ἀπορροφήσετε. Θὰ μείνωμεν 'Ισραηλίται, ἀλλὰ θὰ γίνωμεν 'Ἕλληνας. Εἰς τὸ οἰκονομικὸν πεδίου δὲν ὑπάρχει κίνδυνος συγκρούσεως. Εἴμεθα καὶ εἰ δύο λαοὶ ἔξυπνοὶ καὶ ἔξομε καλὰ εἰ ἡ καλλιτέρα ἐξυπνήτης τῶν συμπερόντων δὲν εἶνε τὸ ἀλληλ-φάγωμα. Σεις ἔχετε εἰδικότητα, τὰς ὁποίας δὲν ἔχομεν ἡμεῖς, καὶ μερικὰς μᾶς ἀρετὰς δὲν θὰ τὰς ἀποκτήσετε ποτέ. Μᾶς ἐκυνήγησαν ἐκεῖ ποῦ δὲν ἦσαν ἄξι νὰ κάμουν τίποτε μόνοι των, καὶ τὰ ἐθαζαν μαζί μας διότι ἡμεῖς εἴμεθα ἄξιοι. Στὴν 'Ελλάδα δὲν μπορεῖ νὰ συμβῆ αὐτό. Θὰ γείνη μοιραῖως κάποιος χωρισμὸς τῆς ἀράσεως. Καὶ, ἐνῶ εἰς τὸ κοινὸν συμφέρον θὰ συναντώμεθα, εἰς τὰ λεπτομερείας θὰ παίρνωμεν δρόμους ἐντελῶς διαφορετικοὺς. Σας βεβαίωθι δὲν ζήτομεν τίποτε καλλίτερον ἀπ' αὐτό. Καὶ μὲ αὐτὸ τὸ πρόγραμμα ὁμολογῶ εἰς τὸ ἐκτεθῆσθαι καλλίτερα ἀπὸ τώρα. 'Αλλὰ, σὰς εἶπα : Νὰ δεβαιωθοῦμε πρῶτα εἰς τὴν Θεσσαλονικὴν εἰνε δική σας. 'Η ἀλήθεια εἶνε δὲν ἔσον περὶ ὁ κατ' εἰς ἀμφιβολία λιγοστεύουν. Τὴν στιγμήν ποῦ θὰ διαλυθοῦν ἐντελῶς...

Δὲν ἐπέμεινα περισσότερον. Εἶχα ὀλόκληρον τὸ πρόγραμμα καὶ τὴν σκέψιν ἐβδομητὰ χιλιάδων ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι μετροῦν τὰ αἰσθημάτα των, μετροῦν τὰς πιθανότητας, μετροῦν τὰ λόγια των, καὶ μόνον ἀπὸ τὸ ἄβροισμα βγάζουν τὰ συμπεράσματα των.

G. T.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Η ΑΚΜΗ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Εἶνε γνωστὴ ἡ ἐμπορικὴ φλέβα τῶν 'Ιωαννιτῶν, ὅστε νὰ παρέλκῃ κάθε εἰσαγωγὴ σχετικῆς μὲ τὴν χαρακτῆρά των. 'Όσοι εἰς Χίοι καὶ εἰς Κεφαλλήνας, ἐκπατριζόμενοι καὶ εἰς κάτοικοι τῶν 'Ιωαννιτῶν ἀπὸ αἰώνων, ἀναδεικνύονται : τέχιστα, καθότι κυρία θάσις τῆς πρεδύου των εἶνε ἡ οἰκονομία καὶ μὴ ἀκούρατος ἐργατικότης.

Κατὰ τὸ Χρυσόβουλον 'Ανδρονίκου τοῦ πρεσβυτέρου, οἱ 'Ιωαννίται «ἀνεμποδίστως ἐποιοῦντο τὰς δεκούσας αὐτοῖς πραγματείας μέχρι καὶ τῆς θεοδοξοῦτου Κωνσταντινουπόλεως.» Συντέλεσε δὲ τὰ μέγιστα εἰς τὴν μὲρφοσιν τοῦ ἐμπορικοῦ πνεύματος ἐν 'Ιωαννίνοις καὶ τὸ ἄγονον τῆς χώρας, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπικαιρότης τῆς τοποθεσίας των, ἦτις ἀπὸ τοῦ 'ΙΣΤ' αἰῶνος, τοδλάχιστον μέχρι τῆς ἐφευρέσεως τοῦ ἀτμοῦ, ἐχρησίμευσεν ὅπως δια τῆς 'Ἡπειρωτικῆς πρωτεύουσῃς μεταφέρονται πολὺ εἰς τὴν ἐμπορευμάτων ὅχι μόνον εἰς τὰς μεσογειετέρας πόλεις τῆς 'Ἡπείρου, ἀλλὰ καὶ εἰς πολλὰ ἐκ τῶν κέντρων τῆς γείτονος Θεσσαλίας.

'Ἐπίσης ἀπὸ τῶν ἄρχων τῆς 'ΙΖ' ἐκατονταετηρίδος ὑπῆρχον ζωνταῖ ἐμπορικαὶ σχέσεις τῶν 'Ιωαννιτῶν μετὰ τῶν ἀγορῶν τῆς Βενετίας, Βιέννης, Λιβερούλης, Λιδόρνου, Μόσχας κλπ. 'Ο Spon (1666) ἀναφέρει δὲ εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν διαπρέπει καὶ ἐπὶ ἐμπορίᾳ. 'Ο πρᾶκτος τῆς Γαλλίας ἐν Σαζιάδῃ (1702) Garnier παραβάλλει τὰ 'Ιωάννινα πρὸς τὴν Μασσαλίαν ἔσον ἀφορὰ τὰς ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς πρώτης ἐμπορικῆς ἐπιχειρήσεως. 'Ο Leake (1806) σημειώνει δὲ ἀπὸ πολιτισμῶν τῶν 'Ιωαννιτῶν ἀνεπτόχη διὰ τῆς μεγάλῃς ἐπιμιξίας τῶν ἐμπόρων αὐτῶν μὲ τὰ τῶν ἐμπόρων τῆς αὐτικῆς καὶ Μέσης 'Ευρώπης. 'Ο Βύρων κάμνει τὴν διάκρισιν εἰς τὰ 'Ιωάννινα διαφύρου τῶν ἄλλων 'Ἑλλήν. πόλεων καὶ διὰ τὸν πλοστον τῶν κατόικων των, καὶ τελευταῖον ὁ Holland βεβαίωθι δὲ καὶ εὐρεταῖ ἐμπορικὰ σχέσεις τῶν 'Ιωαννιτῶν διευκο-

λύουσι μεταξὺ ἄλλων καὶ τὴν διὰ σιν τῶν βελίων εἰς τὰ λοιπὰ μέρη τῆς 'Ελλάδος.»

'Ἡ παρτήρησις τοῦ Holland δὲν κάμνει ἄλλο τι ἀπὸ τοῦ νὰ ἐπιβεβαιώσῃ καὶ εἰς αὐτὴν τὴν περίστασιν, εἰς τὴν ὀλικὴν εὐημερίαν ἐνὸς τόπου ἔχει ὡς φυσικὸν αὐτῆς ἐπακκολοθῆμα καὶ τὴν πνευματικὴν του ἀνάπτυξιν.

Πράγματι δὲ τὰ 'Ιωάννινα, μαζί με τὴν ὀλικὴν εὐμάρειαν, τὴν ὅποیان ἐπέκτησαν τῶσον διὰ τοῦ ἐντοπίου ἐμπορίου ἔσον καὶ διὰ τῶν χρημάτων ποῦ εἰσῆγεν ἡ ἐκπατριζὴ μὲν νεότης, ἐπέδωκαν καὶ εἰς τὰ γράμματα ἔσον καμμία ἄλλη πόλις τοῦ δυτικοῦ ἡμισφαιρίου τῆς 'Ελλάδος καὶ Χερσονήσου.

'Απὸ τῶν παλαιωτάτων ἡτῆ χρόνων ὁ πρῶτος Δεσποτῆς τῆς 'Ἡπείρου, Μιχαὴλ 'Αγγελος Κομνηνός (1208) ἔδρωσε μέσα εἰς τὸ φρούριον τῆς πόλεως Σχολῆν, ἡ ὅποία διατηρήθη μέχρι τοῦ 1612. 'Ἐτέραν Σχολῆν συνέστησε καὶ ὁ ἐκ λαμπρᾶς Βυζαντινῆς οἰκογενείας Μιχαὴλ Φιλανθρωπίνος (1282) εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Σπανοῦ, ἐπὶ τῆς νησίδος τῆς λίμνης τῶν 'Ιωαννιτῶν, καὶ τὸ ἐκπαιδευτικὸν αὐτὸ ἔδρωμα διατηρεῖτο μέχρι τοῦ 1758.

Κατὰ τὸ 1644 ὁ 'Επιφάνιος, εἰς ἀντικατάστασιν τῆς Σχολῆς τοῦ φρουρίου, ἡτῆς διελύθη, συνιστᾷ εἰς τὸ Πανθεοκοπεῖον νέαν τοιαύτην καὶ κατατίθει ὑπὲρ τῆς συντηρήσεώς της μέγα ποσὴν εἰς τὸ ταμεῖον τῆς 'Ενετίας. 'Απὸ μίαν ἄλλην κατάθεσιν, γενομένην εἰς τὴν Ἰβάν πόλιν ὑπὸ τοῦ Λέοντος Γκοῦμα, ἰδρύεται εἰς τὰ 1675 καὶ ἄλλη Σχολὴ εἰς τὰ 'Ιωάννινα.

Τὰ φλουριά καὶ τὰ δουκῆτα πίπτουν βροχηδὸν ἀπὸ οὐρα τὰ μέρη. 'Υποτροφία συνιστᾶνται, νέα κεφάλαια κατατίθενται πρὸς ἐκπαίδευσιν ἱερῶν, βιβλιοθηκαὶ συγκροτοῦνται καὶ ὁ Δάμπος Μαρούσης (1754) διὰ τοῦ κληροδοτήματός του ζητεῖ νὰ διατηρηθῆ ἐν 'Ιωαννίνοις καθέδρα ἱερῶν ἐπιστημῶν, διδασκαλῶν 'Ἑλληνιστῶν καὶ Λατινιστῶν. 'Απὸ οὐτῆς αὐτῆς τὴν πνευματικὴν ζώωσιν δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μὴ προκύψῃ καὶ αἰσθητικὴ ἀντίληψις ἐξῆχος λεπτεπίλετος, ὁποῦ τῆς ὁποίας ἡ 'Ἡπειρωτικὴ διάλεκτος, συνεχῶς ἐπεξεργαζομένη, κατέστη εἰς καὶ ἡ Τροκανικὴ διὰ τὰς 'Ιταλικὰς γλωσσικὰς διακλαδώσεις.

'Ἡ πνευματικὴ αὐτὴ ἐξάνθησις ὀλίγον κατ' ὀλίγον, ὑπέκουσα καὶ εἰς τὴν φυσικὴν νόμον τῆς παρακμῆς, ἀλλ' ὅχι ὀλιγώτερον καὶ ἐξ αἰτίας τῆς Τουρκικῆς τζαναμπειτίας, στενοκεφαλίας καὶ αἰώνιου καχυποψίας. Οὕτω, κατὰ τὸ δίκαιον ποῦ τὸ 'Ἑλληνικὸν καρυοφύλι ἔρραπτε βελονία μὲ βελονία τὸ κουρελιασθὲν ὑπὸ τοῦ βαρβάρου ἔθνους, δὲν ἐλειτούργει πλέον εἰς τὴν 'Ἡπειρωτικὴν πρωτεύουσαν καμμία Σχολὴ. Πολλὰς περιουσίας, ἀπὸ ἐκείνας ποῦ εἶχαν κατατεθῆ ὑπὲρ τῆς συντηρήσεώς των, ἐχάθισαν, ἐμβάσματα δὲ ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν καὶ ἄλλαχού δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ἔλθουν, ἔνεκα τῶν τότε πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν.

Αὐτὴ ὑπῆρξε μέχρι τῆς 'Ἑλληνικῆς 'Επαναστάσεως ἡ ἐμπορικὴ καὶ πνευματικὴ κίνησις τοῦ διεξοῦ ὀφθαλμοῦ τῆς 'Ελλάδος, ὡς ἀπεκάλασαν, ἐκ παραλλήλου πρὸς τὰς 'Αθήνας, ἴαν προσφύωσ, τὰ 'Ιωάννινα. Καὶ ἀπὸ τὰ ὀλίγα αὐτὰ, ποῦ μὸς ἐπέτριψεν ὁ χάρος νὰ ἐκθῆσω, φαίνεται πόσον δίκαιον εἶχεν ὁ Βύρων, ἐταν ἔγραφε κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, εἰς τὴν πρῆμιν νὰ σημειωθῆ εἰς τὴν πνευματικὴν ἀκμὴν τῆς πόλεως ἔτινα πρὸς τὸ σουρούπωμα :

«Οἱ 'Ιωαννίται, ἐπανεκίμωσαν ὁ εὐγενῆς λόρδος, ὑπερέχοντι τῶν λοιπῶν 'Ἑλλήνων, ὡς καὶ αὐτῶν τῶν κατόικων τῶν 'Αθηνῶν, τῆς μάλλον πολιτισμένης πόλεως τῆς 'Ελλάδος, κατὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν ὀραϊότητῃ τῆς διαλέκτου ποῦ μεταχειρίζονται.»

Π. ΡΟΔΟΚΑΝΑΚΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΩΗΝ

Η ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΑΧΑΡΙΣΤΙΑ

'Ενας ἄνθρωπος, εἰς τὸν Πειραιᾷ, ἀπέκτησε τελευταίως περιεργὸν ἐπάγγελμα, καὶ τὸ ἀπέκτησεν, ὅπως θ' ἀποδειχθῆ, μοιραῖως καὶ τυχαίως. 'Βούνηξεν εἰς ἕνα παραλιακὸν καφενεῖον, ὅπου ἀπέτελλε μέρος πολυαριθμοῦ παρῆας, καθαρισθείσης ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας τοῦ πολέμου καὶ ἡ ὅποία συνεκέντρωνετο ἐκεῖ κάθε βράδῃ, διαπυθνομένη τὰ νεώτερα τῆς ἐστρατείας καὶ κάμνουσα τὴν κριτικὴν τῶν μαχῶν, εἰς τὸ ἴδιον πάντοτε τραπεζαῖον τοῦ βάρους.

Αἱ νεώτεροι εἰδήσεις ἔφθαναν εἰς τὸ καφενεῖον διὰ τῶν γνωστῶν μέσων μὲχρι τινός. Βαθμηδὸν τὰ μέσα αὐτὰ ἐφάνησαν ἀτελεῖ καὶ ἀνεπαρκῆ. Κάποιος ἐπρότεινε τότε νὰ κληθῆ ὁ καφετζῆς καὶ νὰ

Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ ΚΑΡΑΟΤΙ ΜΤΙ ΡΙΠΑΡΜΠΕΛΛΑ

'Ο προαχθεὶς εἰς πρεσβευτὴν ἐν Περτροπόλει διαπραπῆς διπλωματικῶς ἀντιπροδῶπος τῆς 'Ιταλίας ἐν 'Αθήναις. [Ἰταλικὸν σχεδιασμα]

παρακληθῆ νὰ τοποθετήσῃ τηλεφῶνον εἰς τὸ καφενεῖόν του. 'Ενας οἰοσῆποτε φίλος ἐξ 'Αθηνῶν θὰ ἐπεφορτίζετο, ἔστιω καὶ μὲ τὸ ἀζημίωτον, νὰ τηλεφωνῆ ἀμέσως τὰς ἀνακινώσεως τῶν ὑποουργείων καὶ τὰ τοιχοκολλήματα τῶν ἐφημερίδων. Καὶ τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀπλοῦν καὶ πρακτικόν.

'Ο καφετζῆς ὁμως εἶχεν ἀντιρρῆσιν. — Τηλέφωνο λέει ; Καὶ ποῦς θὰ μοῦ πληρώσῃ ἐμένα τὰ ἐξοδα ; Οἱ δεκάριοι καφεδες ;

'Ἡ παρῆα ἐπροσπάθησε νὰ τὸν πείσῃ εἰς τὸ νὰ συνεισφέρῃ ἐπὶ τέλους τὰ μέλη της καὶ εἰς, ἐκτὸς αὐτοῦ, ἡ πελατεία τοῦ κατεστήματος θὰ ἠῆξανε καταπληκτικῶς καὶ, μὲ μικρὰν ὑπερτίμησιν τῶν ποτῶν, θ' ἀπέμεινε σημαντικὸν κέρδος διὰ τὸν ἐπιχειρηματίαν. 'Ο καφετζῆς ἐν τούτοις ἔμενε ἀμετάπειστος καὶ τὸ ζήτημα ἐκκρεμῆς.

'Ο ἀνφρωπὸς μᾶς τότε, ὁ ὁποῖος ἔτυχε ν' ἀνεβαίη ἐπὶ δύο-τρεις ἡμέρας εἰς 'Αθήνας, δι' ὑποθέσεις του, ἐπροθυμοποιήθη νὰ παρατείνῃ ὀλίγον τὴν διαμονὴν του καὶ, ἐπιστρέφων μὲ τὸ τελευταῖον τραῖνον, νὰ γίνεταί κομιατῆς τῶν τελευταίων εἰδήσεων εἰς τὴν ἀντιόμορον παρῆαν. 'Εννοεῖται εἰς τὴν ὑποδοχῇ του κάθε βράδῃ ἦτο θριμβευτικὴ. Δέκα ἄνθρωποι, εἰς τοὺς ὁποίους εἶχαν προστεθῆ ἄλλοι δέκα ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, τὸν ἐπερῆμανον ὡς Μεσοίαν. 'Ἐπέτρωσαν εἰς αὐτὰ τὸν νὰ διακρίνουν ἀπὸ μακρὰν τὰ βήματα του εἰς τὸ πεζοδρόμιον.

— 'Ἐρχεται, ἔρχεται! Αὐτὸς εἶνε !

'Όταν ἀνοίγῃ ἡ πόρτα καὶ ἡ μπεινε μέσα, ὀλοι οἱ χαίρεισμοι, ὅλα τὰ μιδιάματα, ὅλα τὰ γλυκὰ λόγια, ὅλας ἡ καρέκλες καὶ ὅλα τὰ ποτὰ ἦσαν γι' αὐτόν. 'Εκεῖνος δὲν εἶχε παρὰ ν' ἀνοίξῃ τὸ στόμα του καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν σφοδρότερον πόθον εἰκοσι ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι τὰς τελευταίας ἡμέρας εἶχαν γείνη τριάντα. 'Ἐν τῷ μεταξῷ, ἐννοεῖται, αἱ ὑποθέσεις ποῦ τὸν ἔφεραν εἰς τὰς 'Αθήνας ἐτελείωσαν. 'Αλλὰ πῶς νὰ ἱκανομοίη τὴν φοβερὰν αὐτὴν ἀναγγελίαν, καὶ πῶς νὰ στερηθῆ ταυτοχρόνως τῶν τιμῶν καὶ τῶν περιποιήσεων, αἱ ὁποῖαι τοῦ εἶχαν καταπῆσι πλέον ἀνάγκη ; 'Ἐσκέφθη καλὰ-καλὰ, καὶ ἀπεφάσισε νὰ ἐξακολουθῆσῃ τὰς ἀνάδους του εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἐπιβαρύνων γενναιοφρόνως τὸν προδοτολογισμὸν του μὲ τὸ ἔκτακτον αὐτὸ ἐξοδόν. Εἶχεν ἤδη ἀποκτήσει ἕνα ἐπάγγελμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἐφανιάζετο ποτέ. Καὶ μετῆρξετο τὸ ζωντανὸν παράρημα μὲ μοναδικὸν ζῆλον.

—

'Αλλὰ ἡ Τύχη δὲν τὸν ἠνῆθησε μέχρι τέλους. Κατ' εὐτυχίαν σύμπτωσιν, τὰς πρώτας ἡμέρας αἱ εἰδήσεις δὲν ἔλειπαν καὶ ὁ ἄνθρωπὸς μᾶς εἶχε μεναδικὰς ἐπιτυχίας. 'Ἐπῆλθον ὁμως καὶ αἱ ἰσχυρὰ ἀγαθάς. Πολλὰς φορὰς ἐγύρισε μελαγχολικῶς, σκεπτόμενος μέσα εἰς τὸ τραῖνον εἰς τὸν ἐκόμενον εἰς τοὺς φίλους του, ὅχι λαύρακα, ἀλλ' οὕτως μαρίδαν. 'Ο Διάβολος τότε ἔβαλε τὴν οὐρὰν του, ὅπως τὸ συνήθει εἰς τὰς δυσκόλους περιστάσεις. Καὶ μὲ τὴν διαβολικὴν συνεργείαν ὁ ἄνθρωπὸς μᾶς ἀπεφάσισε νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν τὴν φαντασίαν του. 'Ἐρχοιο νὰ δημιουργῆ ! Αἱ εἰδήσεις του τὴν ἡσαν πλουσιώτεροι, θαμβωτικώτεροι, μεγαλοπρεπέτεροι. Κατὰ διαβολικὴν σύμπτωσιν μερικὰ ἀπὸ τὰ πλάσματα τῆς φαντασίας του ἔτυχε νὰ ἐπαληθεύσων, καὶ τοῦτο συντέλεσεν, ὅστε ἡ φαντασία του νὰ γείνη ἀθθαδαστέρα. Τὸ μικρὸν παραλιακὸν καφενεῖον εἶχεν ἀννψωθῆ τοιουτοτρόπως εἰς περιζήτητον κέντρον τῶν μεσοουκτιῶν ὄρων.

'Αλλ' ἡ φέστα τῶν βαρῶνων πολὸν ὀλιγον διαρκεῖ, κατὰ τὴν παροιμίαν. Μετὰ μίαν σειράν διαφύσεων, ὁ ἄνθρωπὸς μᾶς ἤρρησε νὰ γίνεταί ὑποκιτος. Τὰ στραβονυττάγματα ἐπικολοῦθησαν. Μία περιφρονητικὴ σιωπὴ ἤρρησε κατόπιν νὰ ὑποδέχεται τὰς ἀνακινώσεως του, σιωπὴ ἐγυμνονοῦσα καταγίδια. Καὶ ἡ καταιγὶς ἐξέσπασε. Προχθὲς τὸ βράδῃ τὸν εἶδα ὑποχωροθῆντα ἀτάκτως ἐπὶ τοῦ πεζοδρομίου καὶ καταδιωκόμενον ἀπὸ καρέκλες καὶ ἱπτάμενα φλυτζάνια.

— Αὐτὸ εἶνε τὸ «εὐχαριστῶν ! μολί, ἐπρόφθασε νὰ μοῦ πῆ καὶ ἐχάθη μέσα εἰς τὰς σιδὰς.

'Ωρισμένως ἡ ἀχαριστία βασιλεύει εἰς τὸν κόσμον αὐτόν !

ΠΑΥΔΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΣΤΗΡΙΟΥ
Η ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ
ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΟΥΝ ΑΙ ΕΧΘΡΟΠΡΑΞΙΑΙ

Μέχρι τής 2ας μ. μ. τής σήμερον ούδεμία νεώτερα επίσημος εδήσεις ελήφθη περί τών ενεργειών του έν Ήπειρω στρατού πρὸς τὰ Ἰωάννινα, ἐκτός τών χθές ἀνακοινωθέντων περί μονομαχίας πυροβολικοῦ καὶ περί πτήσεως ἐνὸς στρατιωτικοῦ ἀεροπλάνου ὑπὲρ τὰ ὄχυράματα τοῦ Μπιζανίου καὶ τὰ Ἰωάννινα.

Ἀσφαλεῖς ἐν τούτοις σημερινὰ πληροφοροῖται ἀναφέρουν, ὅτι αἱ ἐχθροπραξίαι ἐπανεληφθησιν ἀπὸ τής πρωίας σήμερον καὶ ἐξακολουθοῦν με ἀγνωστα εἰσέτι ἀποτελέσματα.

ΜΕΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ

Ὅταν καταλήθῃ ἡ νησίς Οἰνούσει ὑπὸ ἀγῆματος τοῦ εὐδύμου Ἐ' Ἀρχαδίας, ἀρξίεται, θέματα ἀπετέλεσεν ἡ παράταξις τών μαθητῶν τοῦ σχολείου, ἐν ἡμέρῃ 170.

Ὅλοι ἐκρατοῦσαν σὸ ἐνα χέρι σηματοῦλαν, σὸ ἄλλο δὲ ἐνα κοῦτι προορίζομενα διὰ τοὺς στρατιώτας.

Ἐπὶ κεφαλῆς τής μθητικῆς παρατάξεως ἦσαν συγκεκινημένοι οἱ διδάσκαλοι.

Ἐπικολούθησε πᾶνθμος δοξολογία ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Ἁγ. Νικολάου, τελειωθείσα μ' ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγὰς.

Κατόπιν ἐξελέγησιν αἱ νέα ἄρχαί τής νήσου πανηγυρικῶς.

Χθές οἱ ἀνώτεροι δικαστικοί, οἱ ὅποιοι ἀποστέλλονται εἰς Θεσσαλονίκην, ἀπεχαιρέτισαν τοὺς συναδέλφους τών.

Ἐπρόκειτο δὲ ν' ἀναχωρήσουν σήμερον, πλὴν ἐάν παρουσιάσῃτο ἔκτακτος ἀνάγκη παραμονῆς.

Ἡ ἄρμοδια ὀπηρεσία ἐπίστευεν εἰς τὸ ὅπου γείον τών Ἐκκλησιαστικῶν κατέλογον περιλαμβανόμενα τοὺς ναοὺς, οἰκίνας προσέφεραν χάριν τών ἀπόρων ἐπιστρέφον.

Υπολείπονται δ' ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀττικοβοιωτίας 3—4 ναοί, πρὸς οὓς ἔγινετο ἡ σχετικὴ ὑπόμνησις.

Περὶ τοῦ ποσοῦ, τὸ ὅποιον προσέφερον ἕκαστος ναός, θὰ ὑποβληθῇ ἐκ παρῶ ἴδια ἔκθεσις.

Ἡ Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη κατήρτισε συλλογὴν τών ἐκδοθεισῶν λαϊκῶν εἰκόνων τοῦ πολέμου.

Ὅς γνωστὸν, τὰ ἄεχνα κατασκευάσματα τής λαϊκῆς τέχνης παντοῦ ζητοῦνται ἀπὸ Μουσεία καὶ βιβλιοθηκῶν, διότι ἀποτελοῦν ἐνα σταθμὸν τής ἱστορίας τής τέχνης.

Ὁ στρατηγὸς κ. Σαπουτζάκης καὶ οἱ εἰζωνοὶ γίνονται ἀντικείμενα ζωηροτάτων ἐκδηλώσεων, συμπαιδιῶν καὶ ἀπόγευμα εἰς τὸν κληματογράφον τής Κυβέλης.

Ἀσφυκτικῶς πλήρης καὶ χθές τὸ βράδυ ἡ κομφὴ καὶ θερμὴ αἰθουσα τοῦ κληματογράφου τοῦ θεάτρου «Κυβέλης».

Τὸ πρόγραμμά του ἐκτός συζωνισμοῦ.

Ἡ εἰσοδὸς τοῦ Βασιλέως μας καὶ τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην ἐπρόκειτο πάλιν χθές τὰ χειροκροτήματα καὶ τὸν ἐνθουσιασμὸν τοῦ κόσμου.

Ἡ Νέλλη ἡ θηριοδράμαστρια πρώτης τάξεως δραματικῆς ταίνια.

Ἐνα ἀληθινὸν διαμάντι πλοχῆς καὶ ἐκτελέσεως.

Ἀπόψε τὸ ἴδιον πρόγραμμα ἀπὸ τής 3 μ. μ. τὸ λαγωνικὸ

Διὰ τὰς οἰκογενεῖας τών ἐφέδρων

Ἀπὸ μέρους τών καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τοῦ Ὁδείου Ἀθηνῶν μᾶς παρεβέθησαν σήμερον δρ. 400 ὡς πρώτη δόσις ὑπὲρ τών ἀπόρων οἰκογενειῶν τών ἐφέδρων. Οἱ καθηγηταὶ τοῦ Ὁδείου θὰ ἐξακολουθήσουν κατὰ μῆνα τὴν εὐγενῆ εἰσφορὰν τών.

Κίνησις

Ὁ τίως Στρ. Διοικητῆς Σιατίστης καὶ Κοζάνης ταγματάρχης τοῦ οικονομικοῦ κ. Γεώρ. Καφαλόπουλος, κληθεὶς ἐπειγόντως, ἀνέλαβε τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ταμείου τής Ἐθνικῆς Ἀμύνης.

Ὁ Ἀκαδημαϊκὸς Σύνδεσμος

Ὁ ἐν Ἀθήναις Ἀκαδημαϊκὸς Σύνδεσμος ἐξέφρασε δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν τὸν θαυμασμὸν του ἐπὶ τῇ σοφῇ ἡγεσίᾳ τοῦ Ἐθνους, τῇ ἀγοσῇ εἰς τὰς λαμπρὰς νίκας, καὶ τῇ χηρήθῃ ἔπος ὁ Θεὸς τὸν διαφυλάττει ἐν ὕλῃ, πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ μεγαλοῦργου ἔργου.

Ὁ κ. Πρωθυπουργὸς ἀπήντησε πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου κ. Ἡσαΐαν ἐσμενίως ἀποδαχόμενος τὰ συγχαρητήρια ἐπὶ ταῖς ἐθνικὰς νίκαις.

Ἡ θυγκοινωνία μας

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ, 7 Δεκεμβρίου. Εἰς Σμόρνην, Μιτυλήνην, Κων/πολιν καὶ Ρουσίαν (Κεδιβί) 11.30'. π. μ. Εἰς Θεσσαλονίκην, Καβέλλαν καὶ Δεδεαγῆς (Δόβ) 3 μ. μ. Εἰς Σάμον, Χίον Μιτυλήνην καὶ Ρόδον (Δόβ) 3 μ. μ. Εἰς Ἀγυπτον καὶ Κύπρον (Κεδιβί) 11.30'. π. μ.

Σημ. Προκειμένου ν' ἀναχωρήσῃ τὸ Ἰταλικὸν ἀμόπλοιον ἐκ Πειραιῶς σήμερον Πέμπτην τὸ ἑσπέρασ, ἀντὶ τής αἰρίων, θ' ἀποσταλῇ καὶ μ. μ. Ἐδρωπαϊκὴ ἀλληλογραφία. Δεκτὴ μέχρι τής 7 μ. μ. σήμερον.

Σημ. Γνωστοποιεῖται ὅτι αἱ πρὸς τοὺς στρατιώτας τής Β' Μεραρχίας ἀποσταλείσαι Ταχ' καὶ Ἐπιταγὰὶ μὴ παραληφθῆσαι ἐπιστράφησαν σήμερον ἐκ Θεσσαλονίκης, δόναται δὲ αἱ ἀποστολεῖς τούτων νὰ προσέλθωσι καὶ ἀναλάβωσι τὰ χρέματά των.

Τὰ νέα

καπέλλα

μὲ τὰ μεγάλα μπόρ
ἤλθαν χθές

ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ
ΑΝΗΣΥΧΙΑΙ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ
Η ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΟΨΙΣ

Ἡ ὄλη διεθνὴς κατάστασις θὰ ἠδύνατο νὰ χαρακτηρηθῇ μετὰ τὰς ὀλίγας αὐτὰς λέξεις: "Ὅτι ὄλαι σχεδὸν αἱ Δυνάμεις εἶνε ἀνήσυχτοι, φοβούμενοι γενικωτέραν περιπλοκὴν, ἐνφ ὄλαι ἐπιθυμοῦν τὴν ἀποκατάστασιν πληρῶς εἰρήνης.

Τὰς ἀνησυχίας φαίνεται ὅτι προκαλοῦν αἱ στρατιωτικαὶ ἀπρὸ παρασκευῆ τής Αὐστρίας" καὶ αὐταὶ ὄμως ἐνεργοῦνται — καθὼς τοῦλάχιστον μὲρτυροῦν ὄλα τὰ φαινόμενα — ὅχι διότι οἱ ἐν Αὐστρίᾳ ἐπιθυμοῦν νὰ γενικεύσῃ τὸν πόλεμον, ἀλλὰ ἰκρικῶς διότι φοβοῦνται ὅτι διακινδυνεύουν μεγάλη Αὐστριακὰ συμφέροντα.

Αἱ ἀνησυχίαι, τόσον ἐν Αὐστρίᾳ ὅσον καὶ εἰς τοὺς πολιτικοὺς κύκλους τών ἄλλων Δυνάμεων, θὰ ἦσαν ἀσυγκρίτως ὀλεγώτεροι, ἂν ὄπηρχε πεποιθήσις ὅτι θὰ συνομολογηθῇ ἡ εἰρήνη μεταξὺ τών Βαλκανικῶν Ἐκρατῶν καὶ τής Τουρκίας. Διότι ὄχι μόνον διὰ τὸ ζήτημα τής Ἀλβανικῆς αὐτονομίας εἶνε κατ' ἀρχὴν σύμφωνοι αἱ Δυνάμεις, ἀλλὰ καὶ τὸ ζήτημα τής Αὐστροσερβικῆς διαφοράς ὄχει ἤδη τεθῆ ὑπὸ τὴν κρίσιν αὐτῶν ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἐλπίς, ἂν μὴ ἡ πεποιθήσις ὅτι ὁ συμβιβασμὸς, τὸν ὅποιον θὰ ἐξέδρουν οἱ ἐν Λονδίνῳ ἀντιπρόσωποι τών Δυνάμεων, θὰ εἶνε ἐξ ἴσου εὐπρόσδεκτος καὶ ὑπὸ τής Αὐστρίας καὶ ὑπὸ τής Σερβίας.

Ὅπως δὲ ἴσως, ἐάν ὄπηρχε πεποιθήσις συνομολογήσεως τής εἰρήνης μεταξὺ τών Βαλκανικῶν καὶ τής Τουρκίας, καὶ τὸ Ἀλβανικὸν ζήτημα καὶ τὸ Αὐστροσερβικὸν, καὶ ἂν ἀκόμη θὰ ἔπρεπε νὰ θεωρηθοῦν ὡς δυνάμενα νὰ παρουσιάσουν πολλὰς δυσχερείας, δὲν θὰ ἐνέπνεον ὄμως καὶ ἀμέσους φόβους, ὄστε νὰ προκαλοῦνται καὶ ἐσπευσμέναι στρατιωτικαὶ ἐτοιμασίαι ἀπὸ μέρους τών Δυνάμεων. Εἶνε μειωμένα ὄμως, εἰς τὴν

ἀντίληψιν τών Εὐρωπαϊκῶν πολιτικῶν κύκλων αἱ ἐλπίδες συνομολογήσεως τής εἰρήνης. Ἐκαὶ αὐτὴ ἡ ἀναβολὴ ἐπὶ διήμερον τών διαπραγματεῶσεων, ἔστω καὶ ἄνευ συνεπειῶν, θεωρεῖται ὡς παρέλκουσις ἐνδεικτικὴ τών διαθέσεων τής Τουρκίας, ἐννοούσης νὰ κερδίξῃ καιρὸν, τὸν ὅποιον εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις θεωρεῖ ἐνισχυτικὸν μὲν διὰ τὰς δυνάμεις τής, ἐξαναληθητικὸν δὲ διὰ τὰς δυνάμεις τών συμμάχων Βαλκανικῶν Ἐκρατῶν.

Ἐ. γάνει δὲ, εἴτε διότι ἐπικρατοῦν ἐν Κων/πόλει οἱ ἀδικοῦ ἄλλακτοι Νεότουρκοι, οἱ θεωροῦντες ὅτι δὲν ἔχουν τίποτε περισσότερον νὰ χάσουν πλέον, εἴτε διότι ἔχουν τὴν ἐλπίδα αἱ περὶ τὴν Ν. Πόλιν ὅτι ἡ ἐπανάληψις τοῦ πολέμου με ἐκπρεμότητα τοῦ Αὐστροσερβικοῦ ζητήματος καὶ τής Ἀλβανικῆς αὐτονομίας θὰ ἠδύνατο νὰ γενικεύσῃ τὴν σύρραξιν, φαίνεται ὅτι δὲν θὰ εἶνε πολλὰ ὑποχωρητικοὶ εἰς τοὺς προταθσομένους ὑπὸ τών Βαλκανικῶν Ἐκρατῶν ὄρους.

Τοιοῦτοτρόπως ἀπὸ μέρους μὲν τών Δυνάμεων ὄντων ἀνησυχίαι ἐκ τής στάσεως τής Τουρκίας, ἀπὸ μέρους δὲ τής Τουρκίας ὄντων ἐλπίδες ἐκ τών ἀνησυχιῶν τών Μ. Δυνάμεων.

Περὶ τὸν βέβαιον νὰσημειωθῇ ἡ γενικὴ πάντων γνώμη καὶ πεποιθήσις ὅτι ἐάν οἱ Τούρκοι δὲν ἀπὸ τὴν τρεῖς ἡμέρας ἀρνητικὴν ἐπίθεσιν νὰ ἐπιτύχουν ἐλαφροτέρους ὄρους εἰρήνης, ἀλλ' ἐννοοῦν νὰ μείνουν πράγματι ἀνένδοτοι ὄστε νὰ ἐπαναληθῇ ὁ πόλεμος, ἡ Τουρκικὴ Αὐτοκρατορία καὶ πάλιν εἶνε προωρισμένη νὰ πληρῶσῃ τὰ ἀντίποινα τοῦ πολέμου με τὸ ὑπόλοιπον τής Αὐτοκρατορίας. ἀναλόγως τής ἐκβάσεως τὴν ὄποιαν θὰ ἐλάμβανεν ὁ ἐπαναληφθησόμενος πόλεμος.

ΡΩΣΣΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΣΤΡΑΤΟΝ

ΣΟΦΙΑ, 6 Δεκεμβρίου. (Ἀθ. Πρακτ.) — Περὶ τοὺς εἰκοσι Ρώσσοι ἐφεδρὸν ἀξιωματικοὶ διαφόρων βαθμῶν ἔγειναν δεκτοὶ ὡς ἐθελοῦνται εἰς τὸν Βουλγαρικὸν στρατόν.

Ο ΑΓΩΝ
ΚΑΤΑ ΘΑΛΑΣΣΑΝ
Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ἡ προαγγελθεῖσα διὰ σήμερον δοξολογία εἰς τὸν ναὸν τής Μητροπόλεως, ἐπὶ τῷ ἑορτασμῷ τοῦ προστάτου τών θαλασσιῶν Ἀγίου Νικολάου, διεξήχθη μετὰ πάσης ἐπισημότητος.

Ἐκτός πολυπληθοῦς ἐκκλησιάσματος, ἀπλήρωσαν τὴν Μητρόπολιν αἱ κυρίαὶ τών ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, πολλοὶ τών ὄποιων μάχονται ἐπὶ τών θωρηκτῶν καὶ εἰς τὰς νήσους, ὁ ἀρχηγὸς τής Ἀγγλικῆς ὄργανωτικῆς ἀποστολῆς ναύαρχος Τῶφφελ, τὸ ἀνώτερον προσωπικὸν τοῦ ὑπουργείου τών Ναυτικῶν, οἱ μαθηταὶ τής Σχολῆς τών Δοκίμων καὶ ὄμα ναυτῶν, παραταχθέντων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ ναοῦ.

Ἡ ἐκκλησία, κατὰ φως ἀπὸ τοὺς πολυελαίους τής, εἶχεν εἰς τὴν συνήθη θέσιν τοῦ προσκυνηματος ὄπερμεγάθῃ εἰκόνα τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τής Δυκείας, περιβαλλομένη ἀπὸ φοινικοειδῆ, ἐνθὸ μίαν ναυτικὴν σημαία ἔρριπταν ἐκατέρωθεν τὰς κυανολευκούς πτυχὰς τής, ὄψωμένη εἰς τὸ μέσον.

Περὶ τὴν 10 καὶ 1/4 κατέφθασεν ὁ ἑορτάζων ὑπουργὸς κ. Νικόλαος Στρατός, ἀμέσως δὲ, συνεχίζομένης τής λειτουργίας, ἐφάλλη μελωδικατῆ ἡ δοξολογία, ἱερουργοῦντος τοῦ πανεπ. Ἐπισκόπου Ζακύνθου Διονυσίου.

Δάκρυα ὄγραναν τοὺς ὄφθαλμοὺς τοῦ ἐκκλησιάσματος ὄταν ὁ διάκονος πρὸ τής ὄρατας Πύλης ἰδεῖν τὴν τὸν Ὑψιστον: «Ὑπὲρ ἐνισχύσεως καὶ εὐδοχίας τών κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀγωνιζομένων ἀδελφῶν ἡμῶν.»

Ἐπικολούθησιν εἴτα ὁ πολυχρονισμὸς τών Βασιλέων, μεθ' ὃ ἐγένετο ἀπόλυσις, τοῦ ἁγίου Ζακύνθου μοιράσαντος τὸ ἀντίθωρον εἰς τὸν κ. ὄπουργόν, τὸν ναύαρχον Τῶφφελ καὶ τοὺς λοιποὺς παρισταμένους ἐπισήμους.

Ἡ δοξολογία ἄλῃς τὴν 11ην παρὰ 25'.

Η ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΗ
ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΙΣ

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ Πέμπτη 11

π. μ. (ἀπ' εὐθείας). Ἡ «Πέλλ. Μέλλ. Γκαζέτ» δημοσιεύει τὰς ἐξῆς περιέργους λεπτομερείας τής προχθεσινῆς ἱστορικῆς πρώτης συνεδριάσεως τών πληρεξουσίων τής εἰρήνης, περὶ τής ἀκριβείας τών ὄποιων ἐγγυᾶται, ὡς λέγει.

Κατὰ τὴν ἐξέτασιν τών διαπιστευτηρίων, ὁ ἐκ τών Τούρκων πληρεξουσίων Ρεσῆτ πασσᾶς ἐξέφρασε τὴν ἐκπληξίν του, διότι ἔβλεπε καὶ Ἑλληνας πληρεξουσίου παρόντας εἰς τὴν δέσκα.

Ἡ Τουρκικὴ κυβέρνησις, ἐξηκολούθησεν ὁ Ρεσῆτ πασσᾶς, ἐνόμιζεν ὅτι ἡ Ἑλλάς, ὄπως ἀπέσχε τής ἀνακωχῆς, ἤθελεν ἀπόσχε καὶ τών διαπραγματεῶσεων τής εἰρήνης.

Εἰς ταῦτα εἰς τών Ἑλλήνων πληρεξουσίων ἀπήντησεν: — Ἡμποροῦσε καὶ ἡ Τουρκία ἐξαίρετα νὰ γνωρίζῃ πρᾶγμα τὸ ὄποιον ἐγνώριζεν ἤδη ὄλος ὁ κόσμος: ὅτι ἡ Ἑλλάς θὰ μετᾶσχη τών διαπραγματεῶσεων τής εἰρήνης.

Τότε καὶ ὁ Ρεσῆτ πασσᾶς ἀνταπήντησεν: — Τώρα βέβαιον τὸ γνωρίζομεν καὶ ἡμεῖς, βλέποντες τοὺς ἀντιπροσώπους τής.

Γενικὴ ἰλαρότης ἐπικολούθησε μετὰ τὴν ἀφέλειαν τής ἐκφράσεως τοῦ Τούρκου πληρεξουσίου.

Ὁ κ. Δάνεφ κατόπιν, ὁ προεδρεύων πληρεξουσίου τής Βουλγαρίας, ἔσπευσε νὰ δηλώσῃ πρὸς τοὺς Τούρκους, ὅτι εἶνε ἀπολύτως ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθήσῃ ἡ συνεδρίασις ἄνευ τών ἀντιπροσώπων τής Ἑλλάδος.

Ἄλλος Τούρκος πληρεξουσίου ὄπέβαλε τότε πρότασιν νὰ ἐξακολουθήσουν αἱ διαπραγματεῖς χωρὶς τὴν Ἑλλάδα καὶ προσεπάθησε νὰ ἐξάρῃ τὴν μεγάλην ἐπιθυμίαν, τὴν ὄποιαν αὐτὸς καὶ οἱ συναδέλφου του ἔ-